

Mediagenieke dood

Na de dood van regisseur Mario Monicelli zou je in Italië een lange reeks van uitsluitend lofuitingen verwachten. Hij was de regisseur die Italië met al zijn zwakheden op een prachtige manier liet zien op het witte doek. 'Een groot man van de filmwereld', zo zei de Italiaanse president Giorgio Napolitano. 'De manier waarop hij nu is heengegaan is een laatste uiting van zijn sterke persoonlijkheid. Hij wilde het zo. We moeten dat respecteren.' De 95-jarige Monicelli sprong vorige week uit het raam van het ziekenhuis waar hij was opgenomen vanwege een tumor die hem gestaag naar de dood bracht.

Italië bleek te klein om deze daad op waarde te schatten. In het parlement brak een ruzie uit over de euthanasie van de regisseur en het land werd weer eens op een pijnlijke manier geconfronteerd met het feit dat de zelfgekozen dood er nog steeds verboden is.

In feite was Monicelli een herhaling van zetten van de afgelopen jaren. In 2006 overleed Piergiorgio Welby (foto) nadat hij jarenlang aan zijn bed gekluisterd was vanwege de ziekte ALS. Welby moest via de rechter afdwingen dat het ademhalingsapparaat werd losgekoppeld.

In 2009 overleed Eluana Englaro nadat ze zeventien jaar in een onomkeerbaar coma had gelegen na een auto-ongeluk. Pas na een lange zoektocht van haar vader was een ziekenhuis in Udine bereid het vegetatieve leven te beëindigen. In het parlement werd een spoeddebat gehouden met als doel de artsen te dwingen door te gaan met de zorg voor Eluana. Want, zo werd gezegd, er was sprake van moord. Er werd grote haast gemaakt met de wet, maar nog tijdens het debat overleed Eluana. Gelukkig maar. Het debat is nooit afgemaakt.

De strijd van Welby en Englaro heeft op het gebied van wetgeving nog niet veel opgeleverd. Euthanasie is verboden in Italië en artsen die patiënten ermee helpen, kunnen vervolgd worden. De politiek lijkt er liever niet mee te worden geconfronteerd. Want euthanasie bij wet regelen in een land waar de katholieke kerk veel invloed heeft op het politieke leven, is vragen om problemen.

Vandaar ook dat een actie onlangs van de weduwe van Welby en de vader van Englaro kritisch werd benaderd door de politiek. De twee waren te gast in een talkshow en vroegen opnieuw aandacht voor duizenden gevallen zoals hun echtgenoot en dochter. 'Als euthanasie legaal was, zou Monicelli een wat elegantere dood mogen hebben', zo zei de bekende oncoloog Umberto Veronesi. Nu het alweer een week geleden is, verstomt de aandacht. Euthanasie is weer zoals de politiek graag ziet terug in de doofpot. Tot een volgende, mediagenieke gewenste dood.